Дитини усміх жартовливий,
Дружини лагідний привіт
І погляд матері журливий,
Чи ще побачу вас, чи ніт?

Чи може тут в краю чужому,
Серед могил в чаду руїн,
Під градом куль, шрапнелі грому
Умру покинутий один?

І в передсмертний час востаннє,
Недвижними устами я
Чи зможу, о, моє кохання,
Твоє промовити ім’я?

І чи зійде на поле бою
Твоя прозоро-світла тінь,
Чи вчую тихе: "Я з тобою.
Від мук, коханий мій, спочинь?!"

І поцілунок легкокрилий
На чоло зблідле чи злетить,
Підтримати останні сили,
Надію в серце закропить?